

Wiadomości KSN

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność"

Nr 5-6(98-99)

maj - czerwiec

2004 r.

Solidarność

"Wiadomości KSN" są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

EDWARD KRAUZE

nie żyje

Pomagał ludziom

Po długiej, a w ostatnich tygodniach ciężkiej chorobie, Edward Krauze zmarł 3 czerwca 2004 r w Warszawie, w wieku 63 lat. Do ostatnich dni był aktywny. Pomoc innym stawiał przed dbałością o własne zdrowie, które mogło poczekać. Problemy ludzkie miały pierwszeństwo.

Żył swoją wybraną pracą. Nie będąc prawnikiem z wykształcenia, znał i rozumiał prawo, zwłaszcza prawo pracy, w stopniu wyjątkowym. Świadczą o tym Jego niespotykane osiągnięcia w działaniach interwencyjnych w obronie pracowników, w tym w procesach przed sądami pracy.

Kilkaset osób skorzystało bezpośrednio z Jego pomocy w sądach, zapewne tysiące na zasadach precedensu i odstąpienia przez pracodawcę od łamania prawa wobec wcześniejszych wyroków sądów. Pracownicy naukowcy i dydaktyczni w wielkim stopniu zawdzięczają mu stosowanie prawa autorskiego w zakresie kosztów uzyskania przychodu.

Wcześniej pracował w Instytucie Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN.

W "Solidarności" był od początku. W stanie wojennym, także u niego odbywały się zebrania zdelegalizowanego Związku.

Dla Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność" Edward Krauze był niezastąpiony.

Trumna ze zwłokami była wystawiona w kaplicy szpitala MSW przy ul. Wołoskiej w Warszawie.

Wyprowadzenie prochów odbyło się z domu pogrzebowego na Cmentarzu Komunalnym - Powązki Wojskowe w Warszawie.

Msza św. w intencji Edwarda Krauzego odprawiona została w kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu.

Prośmy Pana Boga o pokój dla Jego duszy!

*Przewodniczący, Członkowie Rady i Prezydium oraz Pracownicy Biura
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność"*

Protokół
rozmów i ustaleń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu
z Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność"

Warszawa, 8 kwietnia 2004 r.

W dniu 8 kwietnia 2004 roku odbyło się w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu spotkanie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność". W spotkaniu uczestniczyli:

- ze strony MENiS: Krystyna Łybacka - Minister Edukacji Narodowej i Sportu, Tadeusz Szulc - podsekretarz stanu, Hanna Kuzińska - podsekretarz stanu, Teresa Bader - dyrektor Departamentu Szkolnictwa Wyższego, Zdzisław Hensel - szef Gabinetu Politycznego Ministra,
- ze strony KSN: Janusz Sobieszcański – Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność" oraz członkowie Prezydium KSN: Andrzej Grząślewicz, Ryszard Mosakowski, Jerzy Olędzki, Wojciech Pillich, Kazimierz Siciński, Jerzy Żurak.

1. Strony spotkania potwierdzają ważność i aktualność kierunkowych wskazań zawartych w protokole z rozmów Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność" z dnia 5 marca 2003 roku. W szczególności Krajowa Sekcja Nauki postuluje dopracowanie wieloletniej strategii rozwoju szkolnictwa wyższego wraz z harmonogramem finansowania zadań szkolnictwa wyższego – stwarzającym realne przesłanki do realizacji strategii rozwoju. Minister Edukacji Narodowej i Sportu podziela pogląd o celowości przyjęcia dokumentu określającego perspektywy rozwojowe i kierunkowe wskazania dla rozwoju szkolnictwa wyższego. Prace nad takim dokumentem są kontynuowane i wkrótce należy spodziewać się ich ukończenia.
2. KSN wyraża uznanie dla Ministerstwa za terminową realizację II etapu poprawy wynagrodzeń. Daje to dobrą podstawę dla umocnienia przekonania, że także III etap poprawy wynagrodzeń będzie wprowadzony terminowo. Należy jednak zwrócić uwagę, że nieuwzględnienie uzasadnionego zwiększenia liczby pracowników szkół wyższych i awansów spowodowało, iż budżet państwa nie stworzył oczekiwanych gwarancji ukształtowania przeciętnych wynagrodzeń na poziomie określonym w ustawie. Ten regres w stosunku do perspektywy nakreślonej w uzasadnieniu do ustawy z 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw należy zdecydowanie usunąć. W odniesieniu do budżetu państwa na rok 2005 w dziale "szkolnictwo wyższe" KSN postuluje w odniesieniu do kształtowania wynagrodzeń podwyższenie ich co najmniej o 1% ponad inflację oraz o uwzględnienie w kwocie globalnej dla szkolnictwa wyższego środków na wynagrodzenia z tytułu zwiększenia liczby pracowników i ich awansów. Realizacji poprawy wynagrodzeń towarzyszyło obcięcie środków na wydatki rzeczowe. To stawiało uczelnie w trudnej sytuacji i pogarszało klimat pomiędzy kierownictwami uczelni i pracownikami. W planowanym budżecie środki na wydatki rzeczowe powinny przyjąć wartość określoną proporcją do całości nakładu nie niższą niż w budżecie roku 2000. KSN postuluje aby w budżecie państwa w 2005 roku łączne środki na szkolnictwo wyższe kształtowały się na poziomie 13 mld zł (nie mniej niż 1,2% PKB). Minister Edukacji Narodowej i Sportu potwierdził, że trzeci etap poprawy wynagrodzeń będzie wprowadzony terminowo. W odniesieniu do budżetu na 2005 rok Minister Edukacji Narodowej i Sportu dołoży wszelkich starań, by nastąpiła kolejna poprawa sytuacji finansowej szkolnictwa wyższego.
3. Minister Edukacji Narodowej i Sportu przedstawił informacje o możliwościach pozyskiwania przez szkoły wyższe środków finansowych Unii Europejskiej na wsparcie działań realizowanych w następujących obszarach:
 - Stypendia studenckie – dla studentów z obszarów wiejskich oraz na praktyki zawodowe,
 - Staże i stypendia doktoranckie – dla najlepszych absolwentów szkół wyższych przyczyniających się do rozwoju regionu,
 - Programy naukowo – badawcze z zakresu nowych technologii,

- Programy kształcenia i doksztalcania nauczycieli – studia podyplomowe przygotowujące nauczycieli do roli doradcy zawodowego, studia podyplomowe dla absolwentów rozpoczynających pracę w zawodzie nauczyciela,
- Wyposażanie szkół wyższych w komputery i dostęp do internetu oraz materiały dydaktyczne,
- Inwestycje sportowe dla szkół wyższych.

Ponadto pojawiła się nowa perspektywa finansowa ze środków Unii Europejskiej obejmująca działania podejmowane w ramach nauki, badań i edukacji w latach 2007 – 2013.

Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu jest przygotowane do udzielenia odpowiedniego wsparcia przy realizacji zgłoszonych projektów. W ich ramach Komisja Europejska proponuje:

- Zwiększenie do 2010 roku liczby wymian studenckich do 3 mln, co oznacza, że ponad 10% ogółu studentów będzie miało możliwość uczestniczenia w programie studiowania za granicą,
- Zwiększenie do 2013 roku liczby staży/praktyk w zakresie kształcenia zawodowego do poziomu 150 tys. rocznie,
- Włączenie ok. 10% społeczności szkolnej w UE (uczniów, nauczycieli) do uczestnictwa w działaniach realizowanych w ramach programu w czasie jego trwania,
- Zwiększenie do 2013 roku liczby osób dorosłych kształcących się, bądź wykładających za granicą do poziomu 50 tys. osób rocznie.

4. Krajowa Sekcja Nauki jest głęboko przekonana o niezbędności zmian prawa rządzącego szkolnictwem wyższym i nauką w Polsce. W szczególności powinny być stworzone przyjazne warunki do szybszego rozwoju naukowego i dydaktycznego kadry akademickiej. Pogląd KSN o nowym kształcie prawa o szkolnictwie wyższym jest szczegółowo wyrażony w projekcie ustawy “Prawo o szkolnictwie wyższym” opracowanym przez KSN. W znacznym stopniu propozycje KSN zawarte są także w poselskim projekcie ustawy “Prawo o szkolnictwie wyższym” wniesionym do Parlamentu w marcu br. KSN uważa, że projekt ten ułatwia Ministrowi Edukacji Narodowej i Sportu poparcie w Parlamencie rozwiązań ułatwiających rozwój szkolnictwa wyższego, rozumianego jako zbiór instytucji pełniących zadania wyższej użyteczności publicznej. Minister Edukacji Narodowej i Sportu uważa, że wniesienie do Sejmu poselskiego projektu ustawy “Prawo o szkolnictwie wyższym”, nawiązującego do projektu KSN, przyczyni się do szerszego spojrzenia na problemy szkół wyższych i powinno ułatwić przyjęcie najlepszych rozwiązań ustawowych.
5. Strony uzgodniły, że zgodnie z dyspozycją ustawową Minister Edukacji Narodowej i Sportu będzie przysyłał związkom zawodowym do zaopiniowania projekty dokumentów dotyczące szkolnictwa wyższego (np. zasady rozdziału środków finansowych pomiędzy uczelnie).
6. Postanowiono w kwietniu br. przystąpić do rozmów MENiS i związków zawodowych o zasadach rozdziału środków na podwyżki wynagrodzeń przewidzianych w III etapie poprawy wynagrodzeń. Przewiduje się, że podpisanie stosownego rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu nastąpi w połowie czerwca br.
7. Strony, uznając za bardzo pozytywne dochodzenie do uzgodnień w sprawach warunków pracy w drodze dialogu, dołożą starań, aby prace nad Ponadzakładowym Układem Zbiorowym Pracy zostały zakończone możliwie szybko. Za pożądane uznano także przyjmowanie rozwiązań korzystniejszych od rozwiązań ustawowych, możliwych do realizacji.
8. Krajowa Sekcja Nauki ponownie zwróciła się o wyjaśnienie stanowiska polskiego rządu wobec zapisu art.III-217 projektu Konstytucji Unii Europejskiej pozbawiającego rząd polski kompetencji decyzyjnych w sprawach komercjalizacji edukacji. Minister Edukacji Narodowej i Sportu, po zapoznaniu się ze sprawą, nie wyklucza możliwości wniesienia jej na posiedzenie rządu. Informacja o ustaleniach w tej sprawie zostanie przesłana do Krajowej Sekcji Nauki.
9. W związku z prowadzonymi przez KSN badaniami ankietowymi sytuacji finansowej uczelni i kształtowania się wynagrodzeń pracowników państwowych szkół wyższych uzgodniono, że Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu pokryje część kosztów tego opracowania. W celu osiągnięcia wartościowych zestawień statystycznych do opracowania podsumowującego ankietę udostępnione zostaną stosowne materiały statystyczne Ministerstwa.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
/-/ Janusz Sobieszkański/

Minister Edukacji Narodowej i Sportu
/-/ Krystyna Łybacka/

Materiał nadesłany przez Departament Strategii Edukacyjnej i Funduszy Strukturalnych w związku ze spotkaniem Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność" z Ministrem Edukacji Narodowej i Sportu. (RED.)

**Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu
Departament Strategii Edukacyjnej i Funduszy Strukturalnych**

Warszawa, dnia 05.04.2004 r.

MOŻLIWOŚCI WSPARCIA ROZWOJU SZKOLNICTWA WYŻSZEGO ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ.

Materiał informacyjny na spotkanie z Krajową Sekcją Nauki NSZZ "Solidarność"

w dniu 8 kwietnia 2004 r.

Wprowadzenie.

Członkostwo Polski w Unii Europejskiej stwarza dużą szansę dla dalszego rozwoju polskiej edukacji, gdyż dzięki polityce strukturalnej UE oraz wspólnym celom polityki unijnej w zakresie edukacji, dostępne będą znaczne środki na realizację zadań istotnych z punktu widzenia sytuacji Polski i jej interesów w obszarze edukacji. **Otwiera także duże możliwości przed szkołami wyższymi.**

Podstawowe cele strategiczne UE w obszarze edukacji są spójne z polityką państw członkowskich. Dzięki finansowemu wsparciu działań na rzecz edukacji i szkoleń, mających na względzie budowanie wspólnej Europy, dokonująca się reforma edukacji w Polsce będzie finansowana nie tylko z budżetu państwa, ale również w znacznym stopniu ze środków Unii Europejskiej, w tym środków Europejskiego Funduszu Społecznego – EFS. EFS to jeden z funduszy strukturalnych, który powstał po to, aby wspierać kraje członkowskie m.in. w zakresie rozwoju systemów edukacji i szkoleń dla młodych ludzi wkraczających na rynek pracy. **Dotyczy to także studentów i kadry akademickiej.**

Dzięki efektywnej współpracy Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu z Ministerstwem Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz przedstawicielami Unii Europejskiej, w toku negocjacji udało się zwiększyć środki przeznaczone na działania edukacyjne, w tym dla szkół wyższych. Wynegocjowano także wsparcie dla inwestycji z zakresu szkolnictwa wyższego i sportu.

Prace koncentrowały się przede wszystkim wokół Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich . (SPO-RZL) i Zintegrowanego

Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (ZPORR), w których działania z zakresu edukacji i sportu mają największy udział.

Zgodnie z Narodowym Planem Rozwoju, w latach 2004-2006, edukacja i sport uzyskają wsparcie z **Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS)** - głównie w ramach SPO RZL i ZPORR, oraz z **Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR)** - głównie w ramach ZPORR.

Ze środków Unii Europejskiej w ramach funduszy strukturalnych będą mogli, między innymi, skorzystać studenci, nauczyciele, nauczyciele akademicy.

Fundusze strukturalne będą wspierać szkoły wyższe w kilku obszarach.

OBSZARY WSPARCIA SZKÓŁ WYŻSZYCH ZE ŚRODKÓW Z FUNDUSZY STRUKTURALNYCH.

- 1. Stypendia studenckie - dla studentów z obszarów wiejskich oraz praktyki zawodowe.**
- 2. Staże i stypendia doktoranckie — dla najlepszych absolwentów szkół wyższych, przyczyniających się do rozwoju regionu.**
- 3. Programy naukowo-badawcze z zakresu nowych technologii.**
- 4. Programy kształcenia i dokształcania nauczycieli — studia podyplomowe przygotowujące nauczycieli do roli doradcy zawodowego, studia podyplomowe dla absolwentów rozpoczynających pracę w zawodzie nauczyciela.**
- 5. Wyposażanie szkół wyższych: komputery i dostęp do Internetu oraz materiały dydaktyczne.**
- 6. Inwestycje szkół wyższych: List Intencyjny, inwestycje sportowe.**
- 7. Nowa perspektywa finansowa Unii Europejskiej**

na lata 2007-2013 w obszarze nauki, badań, edukacji.

I. STYPENDIA STUDENCKIE ORAZ PRAKTYKI ZAWODOWE.

Programy stypendialne będą finansowane ze środków z Europejskiego Funduszu Społecznego na rozwój edukacji w regionie. W ramach **Działania ZPORR Wyrównywanie szans edukacyjnych poprzez programy stypendialne** sfinansowane zostaną stypendia dla młodzieży wiejskiej oraz studentów.

Stypendiami tymi zostaną objęci studenci pochodzący z obszarów zagrożonych marginalizacją, (w tym w szczególności z obszarów wiejskich i obszarów restrukturyzacji przemysłu), którzy narażają na bariery w dostępie do kształcenia na poziomie wyższym z powodu trudnej sytuacji materialnej. Stypendia będą przekazywane w formie finansowej lub refundacji kosztów związanych nauką np. kosztów: zakwaterowania, dojazdów poniesionych wcześniej przez studenta. Wnioski w sprawie stypendiów będzie zgłaszał samorząd powiatowy, dla studentów zameldowanych na swoim obszarze.

Praktyczna nauka zawodu

W ramach **Działania ZPORR Rozwój umiejętności powiązany z potrzebami regionalnego rynku pracy**, finansowana będzie praktyczna nauka zawodu dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych odbywająca się u krajowych przedsiębiorców, mająca na celu nabycie praktycznych umiejętności i poznanie specyfiki przyszłego zawodu jak również **krajowe praktyki zawodowe dla studentów szkół wyższych, na kierunkach gdzie nie są one obligatoryjne. O środki na sfinansowanie praktyk będą mogły aplikować m.in. jednostki samorządu terytorialnego, szkoły wyższe, organizacje pozarządowe, organizacje pracodawców.**

Budżet tego działania ZPORR na okres programowania 2004-2006 na wsparcie dla studentów wynosi 24,9 mln euro, z czego 18,7 mln euro jako wkład wspólnotowy, a 6,2 mln euro jako wkład krajowy.

2. STAŻE I STYPENDIA DOKTORANCKIE.

W ramach **Działania ZPORR Regionalne Strategie Innowacyjne i transfer wiedzy** zaplanowano m.in. staże dla absolwentów szkół wyższych i pracowników sektora badawczo-rozwojowego, służące transferowi wiedzy i innowacji pomiędzy sektorem badawczo-rozwojowym a przedsiębiorstwami, dla obopólnych korzyści, realizowane przy wykorzystaniu systemu grantów finansujących stanowiska pracy w przedsiębiorstwach.

- Stypendia dla najlepszych absolwentów szkół wyższych kontynuujących naukę na studiach doktoranckich z zakresu nauk ścisłych, tech-

nicznych i innych dziedzin naukowych przyczyniających się do rozwoju strategicznych obszarów regionu (klastrów przemysłowych).

- Tworzenie sieci współpracy i wymiany wiedzy z zakresu innowacji, pomiędzy sektorem badawczo-rozwojowym, przedsiębiorstwami i innymi podmiotami

Budżet tego działania ZPORR na okres programowania 2004-2006 to 59,3 mln euro, z czego 44,5 mln euro to wkład wspólnotowy, a 14,8 mln euro to wkład krajowy.

3. PROGRAMY NAUKOWO-BADAWCZE.

Wsparcie szkół wyższych w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego; Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw (SPO WKP).

Szkoły wyższe, które prowadzą prace badawczo-rozwojowe m.in. w zakresie nowych technologii, będą mogły ubiegać się o dofinansowanie projektów w ramach **Działania SPO WKP Wzmocnienie współpracy między sferą badawczo-rozwojową a gospodarką**, w zakresie:

- programów badawczych prowadzonych przez Centra Zaawansowanych Technologii w priorytetowych z punktu widzenia polskiej gospodarki dziedzinach badawczych,
- projektów badawczo-rozwojowych związanych z wprowadzaniem innowacji (w tym szczególnie zaawansowanych technologii), realizowanych wspólnie z firmami,
- projektów badawczo-rozwojowych, w tym dotyczących foresight'u technologicznego oraz projektów inwestycyjnych w zakresie niezbędnej infrastruktury badawczej do realizacji projektów ww. kategorii.

Budżet tego działania SPO WKP na okres programowania 2004-2006 to 138,2 mln euro, z czego 100,8 mln euro to wkład wspólnotowy, a 37,4 mln euro to wkład krajowy.

4. PROGRAMY KSZTAŁCENIA I DOKSZTAŁCANIA NAUCZYCIELI.

Działanie SPO RZL Podniesienie jakości edukacji w odniesieniu do potrzeb rynku pracy.

Podnoszenie jakości edukacji dzięki środkom z Europejskiego Funduszu Społecznego znajdzie bezpośrednie odzwierciedlenie w zwiększeniu zdolności uczniów do przyszłego zatrudnienia. Lepsze przygotowanie młodzieży wchodzącej na rynek pracy odbędzie się m.in. poprzez:

- **uruchomienie studiów podyplomowych przygotowujących nauczycieli do roli doradcy zawodowego.**

Wszystko to będzie miało na celu umożliwienie młodym ludziom zdobycia kwalifikacji

szkolnych i zawodowych, uznawanych w krajach Unii Europejskiej, które ułatwią absolwentom wejście na rynek pracy i późniejszą mobilność zawodową.

Uruchomione zostaną także studia podyplomowe dla absolwentów rozpoczynających pracę w zawodzie nauczyciela w latach 2004-2006, pozwalające jednocześnie uzupełnić kwalifikacje w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych, zaawansowanej znajomości języka obcego oraz przygotowania do nauczania dwóch przedmiotów, zgodnie z wprowadzonymi ostatnio standardami kształcenia nauczycieli.

Budżet tego działania SPO RZL na okres programowania 2004-2006 to 450,5 mln euro, z czego 337,9 mln euro to wkład wspólnotowy, a 112,6 mln euro to wkład krajowy.

5. INWESTYCJE SZKÓŁ WYŻSZYCH.

Inwestycje szkół wyższych.

Działanie ZPORR *Regionalna infrastruktura edukacyjna* obejmie budowę nowych lub rozbudowę, przebudowę istniejących obiektów dydaktycznych (w tym laboratoriów dydaktycznych, pracowni komputerowych), bibliotek, infrastruktury społeczno edukacyjnej w kampusach i obiektów służących prowadzeniu działalności dydaktycznej lub naukowo-badawczej powiązanej z dydaktyką na poziomie wyższym jak również budowę, rozbudowę lub modernizację obiektów sportowych w szkołach wyższych lub kampusach wraz z wyposażeniem. W działanie **zaangażowane są środki budżetowe i środek specjalny MENiS**, stanowiące krajowy wkład publiczny. **Ocena merytoryczna i formalna wniosków zgłaszanych przez szkoły wyższe dokonywana jest przez Ministerstwo, według ustalonych kryteriów.** Lista rankingowa projektów zaakceptowana przez Kierownictwo MENiS, będzie podstawą wydania "Listu Intencyjnego", który jest warunkiem koniecznym przy składaniu wniosku do Regionalnego Komitetu Sterującego o dofinansowanie inwestycji w ramach ZPORR.

Zgodnie z opisaną wcześniej procedurą dofinansowania inwestycji szkolnictwa wyższego, realizowanych w ramach tego Działania ZPORR, przewiduje się, że wydanym przez Ministerstwo "Listom intencyjnym" na rok 2004 towarzyszyć będzie łączna kwota ok. 20 mln zł na noworozpocznane inwestycje.

Budżet tego działania ZPORR na okres programowania 2004-2006 to 187,1 mln euro, z czego 140,4 mln euro to wkład wspólnotowy, a 46,7 mln euro to wkład krajowy.

Inwestycje sportowe.

Inwestycje sportowe będą mogły być finansowane w ramach **Działania ZPORR *Rozwój turystyki i***

kultury i obejmą rozwój i modernizację infrastruktury służącej rozwojowi aktywnych form turystyki, w tym budowę i modernizację obiektów sportowych i rekreacyjnych jak również rozwój publicznych obiektów sportowych, wypoczynkowych/ rekreacyjnych.

W działanie **zaangażowany jest środek specjalny MENiS**, stanowiący krajowy wkład publiczny. Zgodnie z systemem obiegu środków, ze środka specjalnego wnioskodawca może otrzymać dofinansowanie w wysokości 10% wartości kosztorysowej zadania w ZPORR. Marszałek w ramach przyznanego limitu wydaje wnioskodawcy promesę na współfinansowanie. Marszałek sporządza Program Rozwoju Bazy Sportowej, w którym przewiduje dofinansowanie projektów, które uzyskały pozytywną opinię Regionalnego Komitetu Sterującego.

Budżet tego działania ZPORR na okres programowania 2004-2006 to 263,8 mln euro, z czego 197,9 mln euro to wkład wspólnotowy, a 65,9 mln euro to wkład krajowy.

6. WYPOSAŻENIE SZKÓŁ WYŻSZYCH.

W ramach działania SPO RZL *Zwiększenie dostępu do edukacji - promocja kształcenia przez całe życie* szkoły wyższe będą mogły wyposażyć swoje stanowiska.

W ramach kolejnych projektów powstaną programy i materiały dydaktyczne do kształcenia na odległość w formach pozaszkolnych, w tym również na wybranych kierunkach i specjalnościach studiów wyższych, dzięki którym poziom wykształcenia, w tym na terenach wiejskich powinien wzrosnąć, m.in. poprzez udział dorosłych w tej formie kształcenia.

7. NOWA PERSPEKTYWA FINANSOWA UNII EUROPEJSKIEJ W OBSZARZE BADAŃ, NAUKI, EDUKACJI NA LATA 2007-2013.

Opublikowany w dniu 10 lutego 2004 r. Komunikat Komisji Europejskiej dla Rady i Parlamentu Europejskiego: *Budowanie naszej wspólnej przyszłości. Wyzwania dla polityki oraz środki budżetowe UE w latach 2007-2013* definiuje cele w zakresie poprawy jakości edukacji i kształcenia, których realizacja powinna zostać wsparta na poziomie Wspólnotowym.

Zdaniem Komisji Europejskiej, korzyści ze zwiększenia nakładów na edukację będą odczuwały wszystkie państwa członkowskie. Obecnie wkład Wspólnoty w realizację celu poprawy jakości edukacji i kształcenia, stanowią obok funduszy strukturalnych programy wspierające mobilność studentów, nauczycieli, pracowników szkół wyższych.

Komisja proponuje realizację w trakcie najbliższej perspektywy finansowej następujących celów w dziedzinie edukacji:

1. zwiększenie do 2010 roku liczby wymian studenckich do 3 mln, co oznacza że ok. 10% ogółu studentów będzie miało możliwość uczestniczenia w programie studiowania za granicą,
2. zwiększenie do 2013 roku liczby staży/praktyk w zakresie kształcenia zawodowego do poziomu 150 tys. rocznie,
3. włączenie ok. 10% społeczności szkolnej w UE (uczniów, nauczycieli) do uczestnictwa w działaniach realizowanych w ramach programu w czasie jego trwania/przez cały czas jego trwania,
4. zwiększenie do 2013 roku liczby osób dorosłych kształcących się bądź wykładających za granicą do poziomu 50 tys. osób rocznie.

Komunikat Komisji Europejskiej nie określa wysokości środków budżetowych niezbędnych do realizacji tych celów. Wiadomo jedynie, że wzrosną środki związane z mobilnością studentów. Warto jednak zwrócić uwagę na kierunek proponowanych przemian.

W 2004 r. Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu przeznaczy na programy realizowane z udziałem funduszy strukturalnych kwotę ok. 320 mln zł, co łącznie ze środkami z rezerwy pozwoli na pozyskanie dla obszaru edukacji i sportu kwoty ok. 1.100 mln zł z funduszy Unii Europejskiej.

Podsumowanie i wnioski

Wsparcie systemu edukacji i sportu funduszami strukturalnymi Unii Europejskiej w okresie programowania 2004-2006 obejmuje obszary klu-

czowe dla rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy i przygotowania młodego pokolenia, w tym społeczności akademickiej, do funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy. Zakres wsparcia odpowiada oczekiwaniom społecznym i powinien przyczynić się do wyrównania szans edukacyjnych różnych środowisk, a w konsekwencji podniesienia poziomu wykształcenia społeczeństwa.

Dla osiągnięcia zakładanych celów niezbędna jest jednak mobilizacja wszystkich instytucji i środowisk edukacyjnych zaangażowanych we wdrażanie instrumentów polityki strukturalnej.

Ma to szczególne znaczenie, gdy możliwość pozyskania wsparcia zależy od inicjatywy i zaangażowania bezpośrednich beneficjentów pomocy. W przypadkach, gdy na poziomie województwa projekty z zakresu edukacji i sportu będą konkurowały o środki z projektami dotyczącymi innych obszarów, ważne będzie ich bezpośrednie odniesienie do strategii regionalnej, jakość przygotowanych materiałów i zabezpieczenie środków na współfinansowanie. Dlatego też niezbędne jest ścisłe współdziałanie rządowej i samorządowej administracji oświatowej wszystkich szczebli oraz środowisk akademickich i partnerów społecznych w promowaniu przyjętych programów i wypracowywaniu najlepszych metod ich realizacji. To od młodych ludzi ogromnie zależy, czy środki finansowe Unii Europejskiej wykorzystamy efektywnie.

*Opracowano: w Departamencie Strategii Edukacyjnej
i Funduszy Strukturalnych
p.o. Dyrektor Departamentu
-/ Jerzy Wiśniewski*

INFORMACJA

o posiedzeniu Prezydium Rady KSN NSZZ "Solidarność"

w dniu 03.04.2004 r.

Obecni:

Członkowie Prezydium:

Krystyna Andrzejewska, Jerzy Dudek, Edward Krauze, Piotr Lewandowski, Ryszard Mosakowski, Jerzy Olędzki, Wojciech Pillich, Kazimierz Siciński, Janusz Sobieszczański, Krzysztof Weiss, Jerzy Żurak.

Nieobecni: Andrzej Grząślewicz, Barbara Jakubowska, Tadeusz Kolenda,

Pozostali obecni: Członkowie Komisji Rewizyjnej - Jacek Duda; Zaproszeni goście: Joanna Kniecicka

Porządek obrad:

1. Informacja o sytuacji w sprawie stanowienia nowego prawa o szkolnictwie wyższym,
2. Informacja o negocjacjach nad PUZP,
3. Podjęcie decyzji w sprawie WZD KSN; Propozycja powołania Zespołu Organizacyjnego i Programowego,
4. Omówienie pracy i planu pracy Komisji ds. Płac i Komisji Organizacji i Finansowania Nauki,
5. Informacje o planie seminariów szkoleniowych,
6. Sprawy bieżące,
7. Sprawy wniesione i wolne wnioski.

Kol. J. Sobieszczański po krótkim przywitaniu obecnych zaproponował, aby do porządku obrad wprowadzić uszczegółowienie punktu 6.

p. 6.1. Spotkanie z przedstawicielami MENiS.

p. 6.2. Spotkanie z ministrem nauki.

p. 6.3. Uczestnictwo KSN w sieci Eurocadres.

Zebrani zaakceptowali proponowany porządek obrad.

Ad p.1. Informacje kol. J. Sobieszczańskiego o projekcie ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym": Projekt prezydencki został wniesiony pod obrady Sejmu. W sprawie naszego projektu odbyły się spotkania z posłami z różnych ugrupowań. Posłanka M. Nowak zebrała niezbędną liczbę podpisów pod projektem nawiązującym do projektu KSN. Projekt poselski został podpisany przez posłów z różnych ugrupowań, głównie PiS, PO, LPR i SKR. Został wniesiony do łaski marszałkowskiej w dniu 31 marca br. Kol. J. Sobieszczański zaapelował, aby sprawę projektu ustawy traktować jako ponadpartyjną i zwracać się do posłów ze wszystkich ugrupowań. Uznano, że należy kontynuować spotkania z posłami w terenie z którego kandydowali, w celu szerokiego upowszechnienia argumentów przemawiających za projektem poselskim. Zwrócono się do członków Rady i za ich pośrednictwem do komisji Zakładowych szkół wyższych o inicjowanie takich spotkań z posłami. Kol. R. Mosakowski poinformował, że w Gdańsku komisje zakładowe uczelni

stwierdziły, że nie warto zwracać się do posłów, bo i tak nie odniesie to pożądanego skutku. Kol. R. Mosakowski zaproponował, aby przygotować wspólnie z MENiS seminarium na temat perspektyw szkolnictwa wyższego i na tym seminarium przeprowadzić konfrontację obu projektów. Kol. W. Pillich przypomniał, że wszystkie możliwe zarzuty w stosunku do naszego projektu były już rozważane i argumenty za naszym projektem zostały opracowane. Należy je upowszechnić wśród posłów.

Kol. W. Pillich zauważył, że na spotkaniu Kurii Doktorów Elektorów do Rady Głównej w Łodzi były omawiane różne aspekty obydwu projektów ustawy, poinformował również, że forum postanowiło wystąpić jako niezależne środowisko popierające nasz projekt ustawy.

Ad p.2. Informacje na temat negocjacji odnośnie wdrożenia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy przedstawił kol. P. Lewandowski. Od ostatniego spotkania odbywały się spotkania w grupach. 02.04.2004 r. miało być spotkanie MENiS z przedstawicielami innych resortów. Nie mamy jeszcze informacji o jego przebiegu. W najbliższy poniedziałek (05.04.2004 r.) ma być spotkanie w MENiS w celu ustalenia terminu spotkania ze strona związkową. Oczekujemy jeszcze na opinie i wnioski ze strony środowiska medycznego. W zespole musi znaleźć się przedstawiciel uczelni medycznych. Kol. J. Sobieszczański zaproponował, aby nie rozszerzać składu zespołu, a powołać ekspertów ze środowiska medycznego z pośród tych osób, które były upoważnione przez KSN do prowadzenia negocjacji z Ministerstwem Zdrowia. Kol. R. Mosakowski zwrócił uwagę, że w naszym projekcie nie ma żadnych przepisów dotyczących zatrudniania pracowników naukowych w godzinach nocnych, czy wobec tego będzie możliwość ich zatrudniania i na jakich zasadach?

Ad p.3. Podjęcie decyzji w sprawie zwołania Walnego Zjazdu Delegatów KSN NSZZ "Solidarność". Kol. J. Sobieszczański przedstawił główne cele Zjazdu. Powinien to być zjazd programowy. Powinny zostać omówione główne cele i kierunki działania na przyszłość, zagadnienia kształtowania prawa, powiązania nauki z gospodarką oraz ocena kształtowania warunków pracy w uczelniach, JBR-ach i placówkach PAN. Kol. P. Lewandowski zauważył, że Zjazd daje jedyną możliwość przeprowadzenia dyskusji nad zmianami działalności związku na uczelniach i w JBR-ach po wejściu

do UE. Kol. J. Sobieszczański zaproponował powołanie dwóch zespołów:

- a) Zespół do przygotowania materiałów w składzie: R. Mosakowski, J. Dudek i K. Siciński
- b) Zespół organizacyjny w składzie: B. Jakubowska, J. Kniecicka i K. Weiss oraz osoba z placówki organizującej Zjazd.

Do zadań zespołów będzie należało przygotowanie dokumentacji i materiałów dla uczestników, zawarcie umów z organizacjami obsługującymi zjazd. Skład i zadania zespołów zostały zaakceptowane jednogłośnie. W materiałach sprawozdawczych powinny się znaleźć następujące dokumenty:

- a) Sprawozdanie skarbnika.
- b) Sprawozdanie sekretarza.
- c) Sprawozdania poszczególnych komisji.
- d) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
- e) Ewentualnie materiały z działalności KSN JBR i PAN.

Zgodnie z przyjętymi zmianami w porządku obrad w następnej kolejności przystąpiono do omawiania punktu 6.

Ad p.6.1. Spotkanie z przedstawicielami MENiS. Do p. Minister K.Łybackiej wystosowano propozycję spotkania w celu omówienia następujących zagadnień:

1. Projekt budżetu państwa na 2005 rok.
2. Kształtowanie wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym po trzecim etapie poprawy wynagrodzeń.
3. Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego.
4. Kierunki zmian prawa o szkolnictwie wyższym.
5. Negocjacje Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy.
6. Możliwości wsparcia rozwoju szkolnictwa wyższego ze środków Unii Europejskiej.
7. Sprawy bieżące.

Spotkanie jest umówione na najbliższy czwartek na godzinę 10 lub 11. (ostatecznie godzina spotkania zostanie ustalona w poniedziałek). Uzgodniono skład delegacji KSN. Kol. J. Sobieszczański przypomniał, że środki na realizację trzeciego etapu podwyżek płac dla pracowników uczelni powinny uwzględniać zmiany wielkości zatrudnienia wynikające ze zwiększenia liczby studentów i zmiany struktury zatrudnienia (awanse). Dotychczas podwyżki naliczono na podstawie średniego zatrudnienia na uczelni w roku poprzednim. W dyskusji trzeba zwrócić uwagę na strategię i kierunki rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego. Przy okazji należy przedstawić nasz projekt ustawy o szkolnictwie wyższym. Należy również zaproponować zorganizowanie panelowej dyskusji nad obydwoma projektami. Przy omawianiu spraw związanych z PUZP należy zwrócić uwagę na to, że jeżeli nie wejdzie w życie ustawa o szkolnictwie wyższym to PUZP załatwia wiele problemów. W związku z tym należy przy-

śpieszyć działania nad wdrożeniem PUZP. Kol. W. Pillich potwierdził, że ostatnio obserwuje się wyraźne spowolnienie działań mających na celu wdrożenie PUZP. Kol. K. Siciński poinformował, że istnieje możliwość wsparcia nauki w Polsce z funduszy unijnych, między innymi z funduszy strukturalnych. Zobowiązał się do rozpoznania sytuacji w tym zakresie w poszczególnych regionach. Trzeba również poruszyć sprawę ankiety na temat struktury wynagrodzeń po podwyżkach i udostępnienia do tego celu danych MENiS. Kol. R. Mosakowski przypomniał, że wystosowaliśmy w styczniu do MENiS pismo w sprawie konstytucji UE i dotychczas nie otrzymaliśmy na nie odpowiedzi. Zaproponował również, aby zwrócić się do Pani minister z prośbą o poparcie naszego wniosku o włączenie związków zawodowych do działań związanych z procesem bolońskim. Kol. W. Pillich poruszył sprawę ankiety, która była rozesłana przez ministerstwo do uczelni. Uzyskaliśmy wyjaśnienie, że dane do ankiety były zbierane według wytycznych ministra Hausnera. Jako potwierdzenie tej informacji przekazano nam kopie pisma Ministra Gospodarki.

Ad p. 6.2. Kol. J. Sobieszczański poinformował, że przewidywane jest spotkanie z ministrem M. Kleiberem. Termin spotkania został ustalony na 22.04.2004 r. godz. 11. Tematem spotkania mają być następujące zagadnienia:

1. Strategia rozwoju nauki w Polsce.
2. Finansowanie nauki z budżetu państwa i ze środków pozabudżetowych w roku 2004 i latach następnych.
3. Problemy szczegółowe:
 - ◆ Ustawa o finansowaniu nauki.
 - ◆ Ustawa o działalności innowacyjnej.
 - ◆ Pakiety badawczo-rozwojowe.
 - ◆ Opinia MNiI o projekcie ustawy o szkolnictwie wyższym.
 - ◆ Odniesienie się do rezultatów prac zespołu rządowego ds. przekształceń jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych.
 - ◆ Współpraca MNiI z innymi resortami w sprawie kształtowania polityki gospodarczej i innowacyjnej.
 - ◆ Kryteria powoływania Centrów Zaawansowanych Technologii.
 - ◆ System oceny merytorycznej jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych -propozycje modyfikacji.
 - ◆ Omówienie sprawy nagród (13-tek) z zakładowego funduszu nagród, w szczególności w aspekcie opinii prawnej.
 - ◆ Sprawy interwencyjne – nadużywanie przez dyrektorów normy art.27 ust.1 p.1 ustawy o JBR.
4. Uzgodnienie wspólnego komunikatu.

W spotkaniu powinien uczestniczyć zespół w składzie: J. Sobieszczański, J. Dudek, K. Siciński, Z. Żółkiewicz, J. Ołędzki, E. Krauze, P. Lewandowski i K. Weiss. Przygotowaniem materiałów zajmie się kol. K. Siciński.

Kol. J. Żurak zaproponował, aby zorganizować również spotkanie z ministrem zdrowia. Należy skontaktować się z kolegami z zespołu negocjacyjnego upoważnionego do negocjacji z ministerstwem zdrowia z ramienia KSN. Kol. J. Sobieszczański zaaprobował propozycję, ale zaznaczył, że takie spotkanie musi być także bardzo dobrze przygotowane.

Ad p.6.3. Kol. K. Siciński zreferował propozycję kol. M. Krzaklewskiego wytypowania przedstawicieli KSN do współpracy z Eurocadres. Jest tworzona sieć badawcza Eurocadres i kol. M. Krzaklewski zwrócił się z prośbą o wytypowanie kogoś ze strony KSN do włączenia się do tej sieci. Powinna to być osoba znająca zagadnienia środowiska naukowego, głównie JBR i znająca w dostatecznym stopniu język angielski oraz mająca dostęp do internetu. Kol. J. Sobieszczański stwierdził, że koniecznie musimy taką osobę wytypować. Kol. J. Dudek zauważył, że osoba ta powinna być wydelegowana na stałe, a nie tylko jednorazowo. Kol. R. Mosakowski zauważył, że to właśnie KSN pierwszy nawiązał współpracę z Eurocadres. Kol. J. Sobieszczański przypomniał, że podczas Zjazdu NSZZ “Solidarność” ta sprawa była już poruszana i z naszej strony został oddelegowany do tej współpracy kol. K. Siciński. Prezydium Rady jednogłośnie zaaprobowало kandydaturę kol. K. Sicińskiego do współpracy z siecią Eurocadres. Kol. K. Siciński poinformował, że w maju w Szwajcarii będzie spotkanie ETUCE (UNA). Prezydium zaakceptowało wysłanie delegata na spotkanie do Szwajcarii.

Ad p.5. Seminaria, szkolenia. Planowana jest organizacja szeregu seminariów dla Komisji Zakładowych. Na koniec maja planowane jest seminarium na temat

wzorca porozumienia płacowego. Następne terminy i tematy seminariów zostaną ustalone w terminie późniejszym. Zaproponowano, aby przygotować pismo przewodnie skierowane do KZ-ów dotyczące cyklu seminariów. Kol. P. Lewandowski zaproponował, aby na seminariach poruszyć sprawę zgodności statutów uczelni z prawem. Kol. E. Krauze stwierdził, że jeśli statut uczelni jest niezgodny z prawem to należy natychmiast interweniować. Szkolenia mają głównie informować członków KZ o obowiązujących przepisach prawnych.

Ad p.6. Sprawy bieżące. Omówiono tryb opiniowania dokumentów wpływających z Sejmu, od Rządu i Komisji Krajowej.

Odbyło się posiedzenie zespołu Komisji Trójstronnej ds. publicznych. Na tym spotkaniu były omawiane sprawy szkolnictwa wyższego i oświaty. Kol. J. Sobieszczański i S. Kubowicz wygłosili referaty. W dyskusji uznano, że sprawa jest ważna i niezbędna jest dalsza dyskusja. Kol. J. Sobieszczański wnioskował o przygotowanie konkretnych dokumentów. Niestety żaden dokument nie powstał. Spotkanie nie dało żadnych rezultatów, natomiast można uznać za nasz sukces, że wypowiedzi ze strony naszych przedstawicieli były bardzo rzeczowe i właściwie ukierunkowane

Kol. J. Duda jako przedstawiciel Komisji Rewizyjnej poinformował, że Komisja Rewizyjna dokonała oceny działalności finansowej KSN w roku 2003, ale jeszcze nie dokończyła protokołu, natomiast jednoznacznie stwierdziła, że niema podstaw do kwestionowania wypłaty nagrody jubileuszowej dla kol. E. Krauzego. *(Chodziło o uhonorowanie przez KSN uprawnienia nabytego przez kol. Edwarda Krauzego w poprzednim miejscu pracy.)*

Krzysztof Weiss

INFORMACJA

z zebrania Rady KSN NSZZ “Solidarność”

w dniu 22.05.2004.

W zebraniu uczestniczyło według listy obecności 28 członków Rady, 2 członków Komisji Rewizyjnej oraz 5 zaproszonych gości.

Porządek obrad:

1. Informacje Przewodniczącego KSN,
2. Omówienie aktualnej sytuacji w sprawie formowania nowego prawa o szkolnictwie wyższym,
3. Rozliczenie finansów KSN za 2003 r.,
4. Omówienie preliminarza na 2004 r.,
5. Podjęcie uchwały w sprawie zwołania Walnego Zjazdu Delegatów KSN
6. Problemy działu "Nauka",
7. Sprawozdanie z zebrania Forum JBR,
8. Informacje o negocjacjach płacowych.
9. Sprawy bieżące,
10. Sprawy wniesione i wolne wnioski.

Ad p.1. W ramach informacji przewodniczącego kol. J. Sobieszkański poinformował o posiedzeniu Rady Sekretariatu Nauki, które odbyło się w końcu marca. Poświęcone było głównie sprawom finansowym. Ogólnie sytuacja finansowa Związku jest gorsza niż w latach ubiegłych.

Odbyło się spotkanie robocze z Ministrem Nauki. Minister Kleiber nie był na nim obecny, natomiast uczestniczył minister J.K. Frąckowiak i dyrektorzy departamentów. Program spotkania był bardzo obszerny. Punktem systematycznie wnoszonym z naszej strony było wystąpienie o wzrost nakładów na finansowanie nauki oraz o inicjowanie działań pozwalających na kierowanie na naukę środków spoza budżetu państwa. Przewodniczący KSN krytycznie ocenił fakt, że Rząd przyjął dokument określający wieloletnią strategię rozwoju nauki nie deklarując który wariant wybiera do realizacji – rozwojowy czy stagnacyjny. Zwrócił się do Ministra Nauki o prezentowanie zdecydowanego stanowiska w sprawie konieczności oparcia strategii na wariantcie rozwojowym. Ze strony Przedstawicieli Ministerstwa padły deklaracje, że będą czynione starania aby został przyjęty wariant aktywny, pozwalający na dochodzenie w rozsądnym czasie do poziomu wskaźników określonych w Unii Europejskiej.

Odbyło się również spotkanie z obecnie już byłą panią minister K. Łybacką. Z tego spotkania został sporządzony protokół. Na spotkaniu omawiano konieczność dopracowania wieloletniej strategii rozwoju szkolnictwa wyższego. Zgłoszono postulaty w sprawie budżetu państwa na rok 2005 w dziale "szkolnictwo wyższe". Omawiano sprawę ustawy prawo o szkolnictwie wyższym. Resort zobowiązał się do wsparcia finansowego opracowania ankiety płacowej. Uzyskałszy informację o rozdziale środków na podwyżki pomiędzy poszczególne uczelnie. Omawiano możliwości czerpania z funduszy unijnych na programy rozwojowe szkolnictwa wyższego. (Do KSN dotarł już dokument mówiący

o tych możliwościach, zostanie opublikowany w "*Wiadomościach KSN*".

Odbyły się spotkania komisji sejmowych. Nasi przedstawiciele brali udział w posiedzeniach komisji poświęconych tematyce interesującą lub ważną z naszego punktu widzenia. Uczestniczyliśmy również w seminarium zorganizowanym przez Instytut Problemów Współczesnej Cywilizacji dotyczącym decyzji edukacyjnych.

Rozpoczyna się debata sejmowa w sprawie ustawy o finansowaniu nauki. Oczekiwane są z naszej strony propozycje zmian do ustawy. W posiedzeniach komisji powinien uczestniczyć nasz przedstawiciel. Najlepszy byłby kol. J. Olędzki, ale jest chory. W posiedzeniu musi wziąć udział osoba dobrze zorientowana w zagadnieniu i wyposażona z naszej strony w odpowiednie materiały.

W dniu 29 maja br na Politechnice Warszawskiej odbędzie się seminarium i posiedzenie komisji płacowej, na którym ma być omówiony trzeci etap podwyżek płac na uczelniach.

W dniu 19 czerwca br odbędzie się na Politechnice Warszawskiej seminarium dotyczące procesu bolońskiego. Rozesłano zaproszenia do wielu osób, między innymi do wszystkich rektorów i do Ministerstw. Będą wygłoszone cztery referaty.

Dzieje się wiele w obszarze związanym z działalnością Komisji Interwencji. Np. w jednej z uczelni szczecińskich chciano zrezygnować w ramach oszczędności finansowych z lektoratów z języków obcych. Są przykłady daleko idących działań oszczędnościowych bez zwracania uwagi na opinie załogi i czynników opinio-twórczych. W jednym z instytutów wpływ dyrektora spowodował unieważnienie wyborów do Rady Naukowej. Udało się w tej sprawie osiągnąć rozstrzygnięcie sprawiedliwe i szanujące podstawowe zasady demokracji. Niektóre sprawy interwencyjne wymagające wypracowania opinii są kierowane do Komisji Interwencji i Komisji Legislacyjnej. Zdarza się, że opinie tych komisji są rozbieżne. Brak jest obecnie uregulowań wewnętrznych jak postępować w takich przypadkach.

Ad p.2. Omówienie aktualnej sytuacji w sprawie ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym". Sprawę zreferował kol. J. Sobieszkański. Udało się zebrać wymaganą liczbę posłów ze wszystkich ugrupowań. Zebrano ponad 30 podpisów posłów i projekt został wniesiony do łaski marszałkowskiej 31.03.2004 r. Ocena prawna wykazała niezgodność niektórych artykułów z normami unijnymi. W związku z tym te uregulowania zmie-

niono zgodnie z duchem projektu prezydenckiego. Oba projekty nasz i prezydencki mają zostać wprowadzone pod obrady sejmuna jednocześnie. Na spotkaniu z aktualnym Ministrem edukacji przedstawiono mu historię powstania naszego projektu i jego główne tezy. W pierwszym czytaniu będzie ważne, aby oba projekty zostały skierowane do dalszych prac legislacyjnych. Kol. W. Pillich poinformował, że na Politechnice Śląskiej wystosowano wspólny apel ZNP i "Solidarności" dla poparcia projektu poselskiego jako bliższego deklaracji bolońskiej. Apel dotyczy również wyborów do parlamentu europejskiego, aby zapoznać się ze stanowiskiem kandydatów w sprawie ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i procesu bolońskiego i uwzględnić to stanowisko przy wyborze kandydatów.

Ad p.3. Sprawozdanie finansowe przedstawiła kol. B. Jakubowska. Przedstawiła wydatki KSN w porównaniu z preliminarzem. Stwierdziła, że dotacje z SNI0 maleją systematycznie z roku na rok. W ubiegłym roku wzrosły wpłaty ze strony komisji zakładowych. W ostatecznym rozliczeniu wystąpiła nadwyżka wpływów nad wydatkami. Jest to skutek działań oszczędnościowych. Oszczędzono na telefonach, na wydawaniu "**Wiadomości KSN**" i na składkach do organizacji międzynarodowych, które udało się rozbić na dwie raty. Kol. J. Srebrny zgłosił zastrzeżenie, że fundusz akcji protestacyjnych powinien procentować i przez to co roku powinien być wyższy. Kol. B. Jakubowska wyjaśniła, że nie jest to wydzielony fundusz, a tylko rezerwa na koncie KSN i pieniądze te procentują tak samo jak pozostałe, a o jego wysokości w danym roku decyduje Rada. Kol. J. Żurak zgłosił uwagę, że nie mamy formalnego protokołu Komisji Rewizyjnej oceniającego realizację budżetu za rok 2003. Kol. E. Kryś poinformowała, że na poprzednim zebraniu Rady przedstawiła wstępną opinię Komisji Rewizyjnej. Opinia ta była pozytywna, ale z powodu braku ostatecznego rozliczenia z SNI0 nie można było przedstawić ostatecznej opinii Komisji. Obecnie to rozliczenie już zostało dokonane, ale Komisja Rewizyjna nie mogła się spotkać dla podpisania ostatecznego protokołu. Kol. L. Koszałka zaproponował, aby pomimo braku ostatecznego protokołu Komisji Rewizyjnej przyjąć realizację budżetu za rok 2003. Wniosek został poddany pod głosowanie. Za przyjęciem rozliczenia głosowało 8 osób, przeciwnych było 11. Wniosek został odrzucony, a ostateczne przyjęcie rozliczenia budżetu za 2003 rok odłożono do następnego zebrania.

Ad p.4. Projekt preliminarza na rok 2004 przedstawiła kol. B. Jakubowska. Wydatki zaplanowano na podstawie kosztów poniesionych w roku 2003 i oszacowano planowane przychody w roku 2004. Kol. K. Andrzej-

jewska zaproponowała, aby na przyszłość powołać zespół do opracowania zasad wynagradzania pracowników etatowych KSN. Ponieważ w związku z zasłabnięciem kol. E. Krauzego kol. J. Sobieszczański musiał opuścić zebranie, prowadzenie obrad przejął kol. K. Weiss. Dyskusja nad preliminarzem nie była protokołowana. Nie zgłoszono żadnych istotnych uwag do preliminarza. W głosowaniu preliminarz został przyjęty jednomyślnie.

Ad p.5. Kol. J. Sobieszczański przedstawił propozycję zwołania Walnego Zebrania Delegatów KSN w listopadzie br. Były propozycje zwołania zebrania w różnych ośrodkach. Obecnie zespół wyłoniony z Prezydium w składzie kol. B. Jakubowska, kol. J. Kniecicka i kol. K. Weiss prowadzą rozpoznanie możliwości i kosztów organizacji. Proponowany jest termin w pierwszej połowie listopada. W związku z tym zaproponowano podjęcie uchwały następującej treści:

Rada KSN postanawia zwołać Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność" w listopadzie 2004 roku. Upoważnia Prezydium do ustalenia dokładnego terminu i miejsca zebrania.

Uchwałę przyjęto 21 głosami przy 1 wstrzymującym się.

Po głosowaniu powrócono do punktu drugiego obrad. Kol. J. Sobieszczański zaproponował, aby w związku z koniecznością ciągłej kontroli pracy Sejmu nad ustawą zobowiązać konkretnych członków KSN do współpracy z posłami i lobbowania na rzecz projektu poselskiego. Kol. J. Sobieszczański stwierdził, że ustawa, która teraz zostanie uchwalona będzie oddziaływała na następne pokolenia. Nie jest ona jak sądzą niektórzy przeznaczona dla "sfrustrowanych adiunktów", ale przede wszystkim dla młodzieży, dla studentów i młodych pracowników uczelni. Należy wszystkimi możliwymi sposobami oddziaływać na posłów, aby obydwa projekty weszły pod obrady sejmuna i aby w ostatecznej wersji ustawy jak najwięcej zostało z naszego projektu. Kol. P. Lewandowski zauważył, że dotychczas działaliśmy metodą małych kroków, która okazała się skuteczna. Powinniśmy te działania kontynuować. Kol. L. Koszałka stwierdził, że blokowanie projektu prezydenckiego jest słuszne. Propozycje zawarte w projekcie prezydenckim zwiększają nadmiernie uprawnienia rektorów. Na niektórych uczelniach już są czynione próby zwiększenia uprawnień rektora i zwiększenia restrykcji władz uczelni wobec pracowników. Kol. J. Sobieszczański zauważył, że naszymi głównymi celami są: wprowadzenie naszego projektu i nie dopuszczenie do wprowadzenia rozwiązań niekorzystnych dla środowiska naukowego. Powinniśmy przekazać posłom naszą argumentację popierającą projekt poselski i przeciw propozycjom projektu prezydenckiego. Do-

tychczas w tych działaniach aktywne były środowiska krakowskie i śląskie. Kol. K. Andrzejewska poinformowała, że również w Poznaniu prowadzone są działania w tym zakresie. Jest przygotowywane stanowisko związku i ma być przekazane posłom. Kol. W. Janik poinformował, że przygotowuje stanowisko w sprawie projektów ustawy i wkrótce zostanie ono przekazane posłom. Kol. B. Dołęga stwierdził, że różne środowiska różnie odnoszą się do naszego projektu. Najczęściej go w ogóle nie znają. Natomiast wszyscy znają projekt prezydencki. Powinniśmy zaatakować niekorzystne sformułowania i określenia zawarte w tym projekcie. Kol. W. Pillich stwierdził, że jeśli nasz projekt dotrze do komisji to będzie istotna opinia Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Kol. W. Janik powiedział, że "Rzeczpospolita" promuje projekt prezydencki i negatywnie wyraża się o naszym projekcie. Nie zamieściła sprostowania w tej sprawie przesłanego przez związkowców. Należy podkreślić, że niektóre rozwiązania projektu prezydenckiego są dobre i powinny zostać wprowadzone, ale ustawa w całości jest zła. Kol. J. Srebrny zaproponował, aby nastawić się na zbieranie pozytywnych opinii o naszym projekcie od rad wydziałów uczelni. Kol. R. Mosakowski zaproponował, aby dokonać porównania obu projektów ustawy i rozpowszechnić je wśród posłów. Kol. J. Kaczor zaproponował, aby przekazać jak najwięcej informacji do prasy. Kol. W. Janik stwierdził, że powinniśmy starać się wykazać niezgodność projektu prezydenckiego z przepisami obowiązującymi w Unii i z procesem bolońskim.

Ad p.6. Problemy działu nauka zreferował kol. K. Siciński. Kontynuował omówienie spotkania z przedstawicielami ministerstwa nauki. Na spotkaniu były omówione warianty realizacji strategii lizbońskiej. Przewiduje się wzrost nakładów na naukę, ale jest również wariant utrzymujący finansowanie nauki na dotychczasowym poziomie. Omówiono również projekt ustawy prawo o szkolnictwie wyższym, oraz działalność zespołu rządowego ds. przekształceń własnościowych JBR i powoływanie centrów zaawansowanej technologii. W przyszłym roku ma zostać dokonana ponowna ocena merytoryczna działalności JBR.

KSN występował z propozycjami zmiany kryteriów oceny JBR. Obiecano uwzględnienie niektórych z nich. Omówiono również sytuację udziału polskich JBR w 6 programie ramowym. Sytuacja jest gorsza niż w 5 programie. Znacznie mniej JBR z Polski bierze udział w obecnym programie. Omówiono również propozycje nowelizacji ustawy o JBR.

Ad p.7. Kol. Z. Żółkiewicz przedstawił krótką informację o XIII forum JBR. W forum uczestniczyli między innymi przedstawiciele ministerstw, PAN oraz

Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Dokonano wyboru nowej Rady Głównej JBR.

Kol. K. Siciński poinformował, że została utworzona sieć Eurocadres. Według danych z Eurocadres należy w Unii Europejskiej zwiększyć zatrudnienie pracowników badawczych do około 700 tys. Dostaliśmy do zaopiniowania dokumenty, w których jest propozycja wprowadzenia karty pracownika naukowo-badawczego, jest tam również propozycja przepisów o zasadach rekrutacji pracowników naukowych. Strategia lizbońska obejmuje szeroki wachlarz działań zmierzających do stworzenia społeczeństwa informacyjnego. Część dokumentów dotyczących tych spraw nie jest w Polsce znana. Możemy na ich podstawie zwiększyć naciski na rząd w celu uzyskania zwiększenia nakładów na naukę.

Ad p.8. Negocjacje płacowe. Kol. J. Żurak przekazał informacje na temat wdrażania trzeciego etapu podwyżek płac na uczelniach. Odbyło się pierwsze spotkanie z MENiS. Przedstawiono aktualny stan wynagrodzeń na uczelniach. Zostały również przedstawione nieoficjalne propozycje podwyżek w poszczególnych grupach. Następne spotkanie planowane jest na początek czerwca. Kol. J. Kaczor zauważył, że płace na poszczególnych uczelniach znacznie się różnią. Inne są na przykład w Lublinie i inne w Warszawie.

Ad p.9. Sprawy bieżące. Kol. J. Srebrny zgłosił zastrzeżenie odnośnie działania KSN w sprawach interwencyjnych na Uniwersytecie Warszawskim bez powiadomienia o tym Komisji Zakładowej. Stwierdził, że zarówno skarga ze strony pracownika jak i odpowiedź KSN skierowana do Rektora nie przechodziły przez KZ. Domagał się, aby wszystkie interwencje odbywały się z udziałem przedstawiciela KZ. Kol. J. Sobieszkański wyjaśnił, że skarga do KSN nie musi być kierowana poprzez KZ, nie ma takiego wymogu. Natomiast w praktyce działania Komisji Interwencji zostało przyjęte, że niezależnie od trybu zgłoszenia sprawy komisja zakładowa jest powiadamiana. W tej konkretnej sprawie był nawiązany kontakt z organizacją zakładową do której ta osoba należała, a odpowiedź do rektora została skierowana także do wiadomości KZ UW i nie wie dlaczego nie dotarła do Komisji Zakładowej. (W omawianym przypadku pracownik Uniwersytetu był także pracownikiem innej placówki naukowej i tam należał do Związku "Solidarność").

Kol. W. Janik wypowiedział się bardzo pozytywnie na temat organizowanych dotychczas przez KSN szkoleń w zakresie gospodarki finansowej uczelni i zaapelował o kontynuowanie tego typu seminariów.

Kol. K. Weiss zaapelował do członków KSN, aby zdingowali swoje Komisje Zakładowe do zwrotu wypełnionych ankiet, które były rozesłane do komisji.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Krzysztof Weiss

Na tym zebranie zakończono.

*W związku z podjętą przez władze SGGW akcją przenoszenia adiunktów, którzy nie zrobili habilitacji, na stanowisko starszego wykładowcy Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" SGGW ogłosiła **Stanowisko**, którego treść zamieszczamy poniżej.*

(RED.)

Stanowisko

Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność"

Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2004 r. (skrót)

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" SGGW wyraża swoje zaniepokojenie i dezaprobatę wobec tzw. restrukturyzacji zatrudnienia nauczycieli akademickich, polegającej na przenoszeniu nauczycieli akademickich ze stanowisk naukowo-dydaktycznych na stanowiska dydaktyczne.

Uważamy, że proceder ten prowadzi - obok innych negatywnych tendencji - do dalszego obniżania poziomu akademickiej edukacji, dalszej deprecjacji głębi i intensywności badań naukowych, wyhamowywaniu aktywności w publikacjach naukowych i dydaktycznych oraz do pogarszania pracowniczych warunków zatrudnienia i wynagrodzenia nauczycieli akademickich.

Uważamy, że jest to polityka szkodliwa. Prowadzi ona jedynie do doraźnej, krótkotrwałej i krótkowzrocznej poprawy sytuacji finansowej jednostek. W dalszej perspektywie spowoduje straty również finansowe, co wobec misji edukacyjnej ciąży na szkolnictwie wyższym - ma duże znaczenie.

Owa tzw. restrukturyzacja polega li tylko na drastycznym zwiększeniu pensum dydaktycznego; zwykle z 210 godzin w roku akademickim do 360 - przy równoczesnym zachowaniu wszystkich pozostałych wymagań i oczekiwań ze strony pracodawcy.

Dla dydaktyki ma to zjawisko skutki zgubne!

Zwiększenie godzin dydaktycznych w połączeniu ze wzrastającą z roku na rok liczbą słuchaczy w grupach wykładowych (a najczęściej również: ćwiczeniowych, seminaryjnych i laboratoryjnych) prowadzi z konieczności do zjawiska masowego (a nie indywidualnego i personalistycznego) traktowania studentów; zamiany osobistych kontaktów ze studentami na egzaminach, ćwiczeniach i konsulta-

cjach na prowadzenie zajęć i zaliczeń "hurtem". Jaki to ma wpływ na poziom nauczania, a co za tym idzie, poziom wykształcenia i jednocześnie poziom intelektualny i kulturalny absolwentów – wszyscy widzimy.

Jeśli chodzi o aktywność naukową: tak duże obciążenie dydaktyką nie pozostawia czasu na intensywne badania naukowe, śledzenie bieżącej literatury naukowej i dydaktycznej w swojej dziedzinie, udział w wymianie doświadczeń i kontaktach naukowych. Zmęczenie zabija inwencję twórczą.

Nie bez znaczenia jest czynnik psychologiczny. Nauczyciel, przeniesiony na stanowisko dydaktyczne czuje się zdegradowany – bywa, że z rezygnacją z aktywnego uczestnictwa w życiu uczelni nastawia się na przetrwanie do emerytury. Sytuacja jest dla niego tym bardziej frustrująca, gdy katedra czy wydział, na którym pracuje, oczekuje od niego – wbrew prawu zapisanemu w ustawie o szkolnictwie wyższym – dalszych i coraz lepiej punktowanych publikacji i udziału w badaniach naukowych.

Zwracamy uwagę, że obciążanie "starych" nauczycieli akademickich tak dużą liczbą godzin dydaktycznych powoduje blokadę etatów. Młodzi naukowcy nie mogą być zatrudniani, gdyż brak jest dla nich pracy. Wobec bezrobocia panującego w Polsce, jest to polityka antyspołeczna.

Natomiast wobec znanego zjawiska "starzenia się" kadry naukowo-dydaktycznej, jest to polityka antyrozwojowa dla uczelni.

Polska polityka zatrudnienia w szkolnictwie wyższym jest anachroniczna – wywodzi się ona z nie-

chlubnych czasów dominacji czynnika ideologicznego nad wszelkimi innymi czynnikami – nad dobrem człowieka i dobrem rozwoju cywilizacyjnego kraju (dla którego to rozwoju nauka i edukacja mają znaczenie fundamentalne). Obecnie jest ona dokładnie kopiowana - co do zasady i metod. Zmieniło się jedynie to, że czynnik ideologiczno-polityczny został zastąpiony czynnikiem pieniądza.

Związek zawodowy, jakim jest NSZZ “Solidarność”, nie może nie mieć na uwadze sytuacji pracowniczej osób zatrudnianych w naszej Szkole, w tym nauczycieli akademickich. Dokonywanie “restrukturyzacji”, o której mowa, powoduje zdecydowane pogorszenie tej sytuacji. Pogarszają się warunki pracy, pogarszają się warunki wynagrodzenia, pogarszają się międzyludzkie relacje w Jednostkach i pomiędzy Jednostkami i Wydziałami.

(.....)

Trzeba sobie uzmysłowić, że najważniejsze inwestycje, to inwestycje w ludzi: w pracowników i studentów. Jeśli na uczelni nie starczy pieniędzy na wynagrodzenie dla nauczycieli akademickich – to nie powinno ich starczać na nic innego.

Pogorszenie warunków pracy dotyka w przeważającej mierze adiunktów, tej grupy nauczycieli akademickich, która najbardziej aktywnie przyczyniała się do przemian, jakie dokonały się w naszym Kraju, czę-

sto kosztem własnego rozwoju naukowego. To również ta grupa przez lata “zabezpieczała” i zabezpiecza dydaktykę. Propozycje tej zmiany warunków zatrudnienia dla adiunktów, na kilka lat przed ich przejściem na emeryturę, uważamy za krzywdzące dla nich i niesprawiedliwe społecznie.

Jesteśmy w przeddzień akredytacji europejskiej szkół wyższych. Komisje Europejskie nie zwracają uwagi na stopnie, tytuły, czas zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach i inne honory (pojęcie habilitacji w naszym rozumieniu jest im w ogóle nieznane). Będzie się liczyć jedynie dorobek naukowy i dydaktyczny - i ten powinien być wspierany.

Jako związkowcy uważamy, że dobro naszej uczelni jak i całego szkolnictwa wyższego w naszym Kraju leży w poprawie warunków pracy. W dojeździe do takiej wysokości wynagrodzenia, która nie zmusza do zatrudniania się na dodatkowych etatach; w pensum pozostawiającym czas na pracę naukową, działalność organizacyjną i społeczną; w rozsądnej ilości studentów oddawanych pod opiekę nauczycieli akademickich.

Związek Zawodowy NSZZ “Solidarność” SGGW będzie więc w dalszym ciągu występował na rzecz pracowników, którzy zdecydują się nie poddawać presji na nich wywieranej, ale będą bronić swego stanowiska pracy.

Przewodnicząca KZ NSZZ “S” SGGW
Maria Wesołowska

W związku z akcją podjętą przez MENiS dotyczącą zbierania danych o organizacjach związków zawodowych KSN NSZZ “S” skierowała pismo do MENiS-u. Poniżej cytujemy treść pisma KSN i odpowiedź z MENiS-u. (RED.)

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ “SOLIDARNOŚĆ”

ul. Waryńskiego 12, pok. A 221, 00-631 WARSZAWA

Warszawa, dn. 12 marca 2004 r.

Pani Krystyna Łybacka Minister Edukacji, Nauki i Sportu

Szanowna Pani Minister,

W lutym br. w szkolnictwie wyższym przeprowadzono akcję zbierania informacji o organizacjach związków zawodowych. Choć dotyczyło to związków zawodowych, nie wszystkie Komisje Zakładowe NSZZ “Solidarność” zostały powiadomione przez władze uczelni o zakresie i celowości tych działań. W niektórych przypadkach o pewne informacje zwracano się pisemnie w innych zbierano je ustnie, nie sporządzając odpowiedniej dokumentacji.

Krajowa Sekcja Nauki wyraża zdziwienie i zaniepokojenie sposobem postępowania władz uczelni, jak moż-

na zakładać, na polecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu. Została niepotrzebnie wytworzona atmosfera podejrzliwości w społeczności akademickiej.

Zwracamy się do MENiS z uprzejmą prośbą o spowodowanie przekazania organizacjom związkowym poszczególnych uczelni, kopii pism wysłanych przez te uczelnie do Ministerstwa. Wyrażamy pogląd, że sposób zbierania informacji a także ich kwalifikacja, mogły wpłynąć na wiarygodność danych. Prosimy również o podanie powodu przeprowadzenia tej akcji.

Z uzyskanych przez KSN informacji wynika, że przedmiotem zainteresowania władz, były także koszty

funkcjonowania Pracowniczych Kas Zapomogowo Pożyczkowych. Jeżeli występuje zamiar "obciążenia" związków zawodowych kosztami obsługi PKZP, jest to niezgodne ze stanem prawnym.

Liczymy na zaangażowanie MENiS w rzetelne wyjaśnienie wątpliwości.

Łączę wyrazy szacunku

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ "Solidarność"
/-/ Janusz Sobieszczański

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

Warszawa, 2004.03.30

Szanowny Pan Janusz SOBIESZCZAŃSKI
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność"

Szanowny Panie przewodniczący!

Odpowiadając na pismo Pana Przewodniczącego z dnia 12 marca br. NR 23/W/04 w sprawie akcji zbierania w szkołach wyższych informacji o organizacjach związków zawodowych i świadczeniach z tym związanych, uprzejmie informuję, że dane te zbierano w zakresie i na wzorze określonym w piśmie Pana Jerzego Hausnera - Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 stycznia br. Nr DP-III/PK/2004. Pismo to wskazywało również, że badanie ma na celu ocenę zapewnienia przez Państwo warunków dla funkcjonowania organizacji partnerów społecznych.

Na tej podstawie Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu zwróciło się do nadzorowanych szkół wyższych dotowanych z budżetu państwa oraz innych podległych jednostek o przedstawienie stosownych informacji dotyczących określonych obciążeń ponoszonych przez pracodawców na rzecz organizacji związków zawodowych oraz liczby organizacji związkowych i ich członków, a także poziomu przeciętnych

wynagrodzeń w poszczególnych uczelniach i jednostkach. Ministerstwo w swoim piśmie w tej sprawie z dnia 6 lutego br. Nr DE-I-03 3 3-0-5/2004 skierowanym do wspomnianych uczelni, nie sugerowało sposobu i podstaw sporządzania oraz ewentualnego uzgodnienia informacji w określonym zakresie, z zakładowymi organizacjami związków zawodowych działającymi w danej uczelni, traktując to jako kwestię wewnętrznego współdziałania w poszczególnych szkołach wyższych. Zebrane dane w wymaganym zakresie zostały następnie przekazane do Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Informując o powyższym, pragnę nadmienić, że Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu nie widzi przeszkód, aby przekazane do Ministerstwa przez szkoły wyższe pisma dotyczące omawianej sprawy, były udostępniane zainteresowanym uczelnianym organizacjom związków zawodowych, jeśli organizacje te zwrócą się ze stosownym wnioskiem do władz określonej uczelni.

wz. Ministra - Podsekretarz Stanu

/-/ Tadeusz Szulc

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" Politechniki Warszawskiej zwróciła się do Komisji Krajowej z pytaniami nurtującymi nasze środowisko, a dotyczącymi: skutków wejścia Polski do UE, celu zbierania przez MENiS informacji o kosztach działalności związków zawodowych, ewentualnego płacenia podatku od dochodów związków zawodowych, apelu o obronę dziennikarza Z. Złakowskiego. Poniżej cytujemy tekst pisma. (RED.)

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ORGANIZACJA ZAKŁADOWA
w POLITECHNICE WARSZAWSKIEJ

Pl. Politechniki 1, 00-661 WARSZAWA Gmach Główny, pokój 159 tel. 825-96-50, 660-7872 fax. 660-53-43

e-mail: nszz@ca.pw.edu.pl ,

<http://www.solidarnosc.pw.edu.pl/>

Warszawa, 8 kwietnia 2004 r.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" GDAŃSK

Wobec wyczerpania wszystkich możliwości uzyskania odpowiedzi na nurtujące nas problemy - zwracamy się do naszego najwyższego organu z prośbą o ich rozstrzygnięcie:

I. Zbliża się dzień 1 maja, dzień przystąpienia naszego kraju do Unii Europejskiej. Wszystko wskazuje na to, że nie będzie to łagodne przystąpienie. Nerozwiązanych problemów zostało bardzo wiele, a najgorsze jest to, że jesteśmy jako państwo słabo do akcesji przygotowani. W Stanowisku nr 8/04 Zarządu Regionu Mazowsze z dnia 1 marca br. znalazł się taki passus: **"żądamy od Komisji Krajowej i jej Prezydium jasnego i zdecydowanego stanowiska, określającego zachowanie naszego Związku wobec możliwości nie zrealizowania przedakcesyjnych zobowiązań Unii"**. Ponieważ nie dotarła do nas informacja o reakcji zarówno Komisji Krajowej, jak i Prezydium na to Stanowisko ZRM uprzejmie, ale nie mniej zdecydowanie prosimy o instrukcje dotyczące naszych zachowań - co mamy mówić naszym ludziom np. w przypadku nagłej zmiany cen żywności lub wody, prądu itp. Są to pytania ważne dla naszych członków, ale jeszcze ważniejsze będą na nie odpowiedzi władz związkowych. **Zwracamy się o pilne, jeszcze przed 1 maja, wydanie przez Prezydium KK oficjalnego oświadczenia w tych sprawach.**

II. W lutym br. Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej rozpoczęło akcję zbierania w zakładach pracy danych o obciążeniach finansowych ponoszonych przez pracodawców na rzecz organizacji związkowych, działających w danym zakładzie pracy.

Możemy jedynie domyślać się, w jakim celu prowadzona jest ta akcja. Uważamy, że jej zasadniczym celem jest wykazanie, jak kosztowna jest działalność związków zawodowych, a płacą za nią wszyscy pracownicy, także ci nie zrzeszeni w związkach. Sądzymy, że chodzi o to, by wykazać społeczeństwu, że działalność związków jest nie tylko szkodliwa, ale i kosztowna, a do tego finansowana przez podatników, a wobec tego należy związki wyrzucić z zakładów pracy. Jest to bardzo prawdopodobne, w sytuacji nasilających się ataków na związki zawodowe, w czym bierze udział również wicepremier J. Hausner, wypowiadający się w mediach krytycznie i nieprzyjaźnie o związkach zawodowych.

O tym, że akcja jest tendencyjna, świadczy fakt obciążania związków zawodowych kosztami działalności Kas Zapomogowo-Pożyczkowych, których istnienie nie wynika z Ustawy o Związkach Zawodowych, a z Rozporządzenia Rady Ministrów z 19 grudnia 1992 r. (DZ. U. Nr 100 poz. 502). Dodawanie do kosztów działalności związków kosztów działalności Kas (a tego wymaga wypełniana przez zakłady pracy ankieta) znacznie zawyża koszty działalności związków.

W związku z powyższym prosimy Prezydium Komisji Krajowej o wyjaśnienie nam następujących spraw:

1. Czy Prezydium Komisji Krajowej wiedziało o zamiarze przeprowadzenia przez Min. G.P. i P.S. tej akcji, a jeśli tak, to dlaczego nie powiadomiło o niej Komisji Zakładowych, a co najmniej Zarządów Regionów?

2. Co Prezydium sądzi o konstrukcji ankiety (włączenie Kas do kosztów ponoszonych na związki) i co Prezydium ma zamiar w tej sprawie zrobić. Podejmie interwencję u wicepremiera?

3. Chcielibyśmy wiedzieć, czy akcja ta będzie powtarzana, czy był to jedynie jednorazowy wyskok pana wicepremiera? Co wie na ten temat Komisja Krajowa?

Jak na razie jesteśmy zaniepokojeni zarówno samą akcją, jak i brakiem reakcji na nią ze strony naszego Związku.

III. Prosimy o decydujące wyjaśnienie, czy w związku ze zmianą ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Ustawa z 12 listopada 2003 r., Dz.U. nr 202 poz. 1957) Komisje Zakładowe zmuszone są od 1 stycznia 2004 r. **do płacenia podatku od dochodów związków zawodowych w części przeznaczonych na cele statutowe i składek członkowskich** (traktowanych właśnie jako dochód), gdyż wspomniana ustawa znosi odpowiednie zwolnienia przedmiotowe (art. 17 ust. 6 i 13 Ustawy z 1002 r.).

Czy miałyby to oznaczać, że Komisja Zakładowa zbierająca składki zapłaci od nich podatek, a następnie podatek zapłaci Region od swego dochodu, jakim będzie część składek przekazana do Regionu zgodnie ze Statutem. Kolejnym płatnikiem podatku będzie wobec tego Komisja Krajowa. W ten sposób, na poziomie Komisji Krajowej byłoby to poczwórne opodatkowanie tych samych pieniędzy!

Obawiamy się, że w takiej sytuacji będziemy musieli wnioskować o zmniejszenie części składki przekazywanej na cele Regionu i Komisji Krajowej.

IV. Ostatnio prasa doniosła (np. *Rzeczpospolita* z dnia 2 kwietnia br.) o skazaniu przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce i Sąd Okręgowy w Olsztynie **dziennikarza Zenona Złakowskiego** z Olsztyna, działacza "Solidarności" od 1980 r., autora książki *"Solidarność" olsztyńska w stanie wojennym* za umieszczenie w tej książce informacji (podobno błędnej) opartej na podziemnej gazetce.

Najistotniejsze w tej sprawie jest to, że sędziowie Sądu Okręgowego obarczyli Z. Złakowskiego odpowiedzialnością za narażenie na "podważenie zaufania do całego środowiska sędziowskiego oraz naruszenie autorytetu wymiaru sprawiedliwości". Kogo ci sędziowie III Rzeczypospolitej usiłują bronić? Być może, że samych siebie - jeśli orzekali w czasach stanu wojennego. A przecież w ubiegłych latach była przeprowadzona weryfikacja sędziów i prokuratorów... Czyżby ta weryfikacja była mało skuteczna? Byłoby znacznie lepiej, gdyby sędziowie III RP raz na zawsze odcięli się od niechlubnej przeszłości z okresu PRL. My, działacze "Solidarności" z lat 1980-1989, jesteśmy stale zmuszani do wracania do przeszłości, chociażby ze względu na historię.

Uważamy, że sprawa kol. Złakowskiego jest groźnym precedensem obrony przez sąd III Rzeczypospolitej sędziów i sądów PRL-u, wydających niechlubne wyroki skazujące w okresie stanu wojennego i w latach następnych.

Precedens tym groźniejszy, że w związku ze zbliżającym się jubileuszem XXV-lecia naszego Związku, będą pojawiały się nasze publikacje wspomnieniowe, często oparte właśnie na prasie podziemnej. Wiadomo, że nie wszystko co wówczas pisano, da się zweryfikować, tym bardziej, że w

wielu przypadkach musimy opierać się jedynie na relacjach świadków zdarzeń.

Takie są skutki nierozliczenia po roku 1989 organów władzy "państwa" zwanego PRL i w ogóle całego systemu peerelowskiego. Takie są skutki nie przeprowadzenia po 4 czerwca 1989 r. dekomunizacji, szczególnie wobec

osób sprawujących w PRL władzę ustawodawczą, sędziowską i wykonawczą.

Zwracamy się do Komisji Krajowej o wzięcie w obronę Kol. Zenona Złakowskiego. Nie wolno zostawić go samego w obliczu wątpliwej "sprawiedliwości"!

Oczekujemy odpowiedzi.

Przewodniczący Komisji Zakładowej
NSZZ "Solidarność" Politechniki Warszawskiej
/-/ dr Zygmunt Trzaska Durski

Poniżej zamieszczamy "List Otwarty w sprawie Patologii w nauce i szkolnictwie wyższym" i Stanowisko w sprawie projektów ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym" przekazane nam przez Niezależne Stowarzyszenie Na Rzecz Nauki i Edukacji. W imieniu sygnatariuszy pisma przesłał nam Józef Wieczorek, ul. Smoluchowskiego 4/1, 30-069 KRAKÓW (RED.)

LIST OTWARTY

W SPRAWIE PATOLOGII W NAUCE I SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

dnia 18.05.2004 r.

Sytuacja polskiego szkolnictwa wyższego i nauki jest krytyczna. W interesie całego narodu leży uzdrowienie tej niezmiernie ważnej dziedziny życia publicznego, od której w dużej mierze zależy nasza przyszła pozycja w zjednoczonej Europie i na świecie.

Niemal codziennie media donoszą o aferach w środowiskach akademickich i naukowych. Plagiaty są na porządku dziennym, zarówno ze strony studentów, jak i profesorów, ale to co się ujawnia, to tylko "wierzchołek góry lodowej". Kupowanie gotowych prac dyplomowych jest częstą praktyką. Do tego należy dodać ustawiane konkursy na projekty badawcze i fikcyjne konkursy na obsadzenie stanowisk uczelnianych, nierzadko przez członków rodzin akademickich. Powstają co prawda jak grzyby po deszczu akademickie kodeksy etyczne, których jednak nie zamierzają przestrzegać nawet ich twórcy. Rektorzy zwykle pozostają głusi na swe własne apele o uczciwość. Patologia akademicka sięga dna. Piszą o tym na ogół anonimowi członkowie środowiska akademickiego w dyskusjach internetowych oraz nie-anonimowi Polacy pracujący za granicami.

Okazuje się, że pomimo wejścia do UE matura międzynarodowa uprawniająca do przyjęcia na Oksford nie wystarcza, ażeby dostać się na polską uczelnię. Brak habilitacji nie przeszkadza pracy w Harvardzie, podczas gdy w Polsce jest to wymóg uniemożliwiający samodzielną pracę naukową.

Mimo ogromnego bezrobocia, także wśród absolwentów szkół wyższych, a nawet doktorów, kwitnie wieloletowość profesorów fikcyjnie zatrudnianych w wielu szkołach dla produkcji niewiele wartych dyplomów.

Potrzeba zmiany całego systemu nauki i edukacji w Polsce - niestety nie pracują nad tym ani kolejne rządy, ani parlament, ani środowisko polskich naukowców. Potrzeba szerokiej debaty społecznej nad obecnym stanem nauki i edukacji w Polsce, ażeby przełamać opór konserwatywnego lobby profesorskiego i wprowadzić oparty na wzorach anglosaskich system wolnego rynku usług edukacyjnych oraz wolnych i obiektywnych konkursów na finansowanie projektów badawczych z budżetu państwa. Obecny system organizacji i zarządzania nauki w Polsce łączy ze sobą cechy przestarzałego systemu sprzed II wojny światowej z wieloma mocno zakorzenionymi naleciałościami sowieckimi. Jest on głęboko szkodliwy - nie do zaakceptowania przez otwarte na świat młode społeczeństwo. Pałacy problem stanowi zwiększenie nakładów na naukę zarówno ze źródeł budżetowych, jak i prywatnych.

Tymczasem kolejne pokolenia młodych naukowców emigrują za granicę lub porzucają naukę, co nie jest właściwą perspektywą rozwoju Polski.

W imieniu powstającego Niezależnego Stowarzyszenia Na Rzecz Nauki i Edukacji

Józef Wieczorek, *Kraków*;
Cezary Wójcik, *Dallas*;
Maciej Krzystek, *Dublin*;
Piotr Drabik, *Montreal*;
Marek Wroński, *New York*;
Jerzy Janusz Mosna, *Dąbrowa Górnicza*;
Michael J. Urbanski, *Freiburg i. Br.*;
Mariusz Skwarczyński, *Kyoto*;
Krzysztof Schmidt-Szałowski, *Warszawa*;
Zofia Szychowska, *Wrocław*;

Karol Jalochowski, *Warszawa*;
Jacek Bąbka, *Wrocław*;
Tomasz Strabel, *Poznań*;

STANOWISKO

W SPRAWIE PROJEKTÓW USTAWY “PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM”

dnia, 17.06.2004 r.

Nie ma wątpliwości, że istnieje pilna potrzeba wprowadzenia nowych regulacji prawnych dotyczących nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce.

W Sejmie znajdują się dwa projekty ustawy “PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM”, jeden tzw. prezydencki, drugi tzw. poselski. Ta ustawa ma zastąpić dotychczasową z roku 1990, niedostosowaną mimo nowelizacji do wymogów dnia dzisiejszego.

Lansowany i nagłaśniany przez media projekt prezydencki, zwany też profesorskim, nie spełnia jednak oczekiwań społeczności akademickiej, gdyż petryfikuje obecny osobliwy i patologiczny system nauki i edukacji w Polsce.

Mimo deklaracji, że w ustawie chodzi o dostosowanie się do “Procesu bolońskiego” ta ustawa zakłada pozostawienie dotychczasowego systemu stopni i tytułów naukowych uznawanego przez takie kraje jak Białoruś, Kazachstan, Mołdawia, Mongolia czy Korea Północna. Istnieją natomiast problemy z uznawaniem dyplomów i stopni angielskich czy amerykańskich. Taki stan rzeczy uniemożliwia polskim uczelniom konkurencyjność na światowym rynku nauki i edukacji. Jest ważną przyczyną małej atrakcyjności podejmowania pracy w uczelniach i całkiem zniechęca do powrotu polskich uczonych pracujących poza granicami kraju, gdyż to wiązałoby się z ich degradacją zawodową.

W projekcie proponuje się możliwość mianowania dla wąskiej grupy nauczycieli akademickich, ale przy zachowaniu warunków korzystnych dla negatywnej selekcji do zawodu nauczyciela akademickiego.

Projekt nie likwiduje patologii wieloletowości oddając w ręce rektora arbitralne decyzje co do zatrudnienia pracownika na drugim etacie. Wzrasta więc rola rektora i wzmocnione zostaje kryterium lojalności w ocenie pracownika. Projekt otwiera także drogę do nieograniczonej liczby godzin ponadwymiarowych !!! co nie jest zgodne z Konstytucją RP.

W Polsce nie widać pozytywnej korelacji między liczbą profesorów a poziomem nauczania i nauki, stąd ocena uczelni według ilości profesorów, czy też uzależnianie od tej liczby tworzenia kierunków studiów nie ma żadnego merytorycznego uzasadnienia. Potrzeba zmiany systemu oceniania nauczycieli akademickich i oceniania uczelni według standardów sprawdzonych w Anglii czy w USA. Oceny, jak i dorobek nauczycieli oraz całych uczelni musi być przede wszystkim jawny - a nie utajniany, jak to ma miejsce obecnie. Takiej zmiany systemowej projekt prezydencki nie zakłada a tworzy

przyjazny grunt dla wzrostu i tak ogromnej patologii akademickiej.

Projekt poselski zakłada model kariery naukowej bardziej zbliżony do znanego w większości krajów europejskich. Projekt likwiduje habilitację przy zwiększeniu wymagań dla doktoratów, ale zachowuje tytuł profesora “belwederskiego” jako polską osobliwość, której nie chcemy się wyrzec. Wszyscy pracownicy uczelni państwowych są zatrudniani tylko na jednym etacie, jeśli są pracownikami mianowanymi.

Rektorzy nie pozostawiają suchej nitki na tym projekcie dezinformując społeczeństwo i decydentów co do jego treści.

Żaden z projektów nie zakłada wprowadzenia instytucji mediatora akademickiego dla rozwiązywania licznych konfliktowych problemów społeczności akademickiej.

Brak jest jednoznacznych zapisów co do obsadzania stanowisk w ramach otwartych, rzeczywistych a nie fikcyjnych - jak obecnie - konkursów oraz udziału uczonych zagranicznych w ocenach doktoratów i w komisjach konkursowych. Także nie ma zapisów, które by zapobiegały obecnemu wzorcowemu modelowi kariery akademickiej – od studenta do rektora na jednej uczelni.

Niestety w ustawodawstwie polskim dotyczącym nauki i edukacji brak jest szerszej kompleksowej wizji zmiany tego systemu, która by doprowadziła do stworzenia warunków porównywalnych do tych jakie mają inne kraje europejskie i USA.

Projekt prezydencki ustawy wydaje się być nie do zaakceptowania, gdy natomiast projekt poselski winien być poddany dalszej dyskusji, poprawiony i rozpatrzony przez Sejm i Senat RP jako bliższy standardom europejskim.

Nad projektami zmiany systemu nauki i edukacji w Polsce potrzebna jest debata społeczeństwa a przygotowywane ustawy winny być oddane do zaopiniowania przez kompetentnych prawników.

Jako grupa osób zatroskanych o losy nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce jesteśmy gotowi przyłączyć się do konstruktywnej dyskusji mającej na celu wypracowanie nowoczesnej ustawy o nauce i szkolnictwie wyższym.

Stoimy na stanowisku, że jedynym wyjściem dla nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce jest zerwanie z postkomunistycznym dziedzictwem poprzez przeprowadzenie gruntownej reformy, która doprowadzi do tego, że nasze uczelnie będą konkurencyjne z uczelniami w krajach o wysokim poziomie nauki i edukacji.

W imieniu Niezależnego Stowarzyszenia na Rzecz Nauki i Edukacji (in statu nascendi)

Józef Wieczorek, *Kraków*; Cezary Wójcik, *Dallas*;
Krystyna Kmicik-Baran, *Gdańsk*; Lech Keller, *Warszawa*;
Jerzy Janusz Mosna, *Dąbrowa Górnicza*;
Michael J. Urbanski, *Freiburg i. Br*; Maciej Krzystek, *Dublin*;
Maciej Szymanowski, *Tilburg, Holandia*; Marta Szymanowska, *Tilburg, Holandia*;
Piotr Szmigiel, *Rolla, USA*; Krzysztof Schmidt-Szałowski, *Warszawa*;
Monika Kanios, *Kielce*; Jacek Bąbka, *Wrocław*; Piotr Drabik, *Montreal*;
Radosław Gąsiorowski, *Wrocław*; Stefan Sokołowski, *Lublin*.

Przedruk: "Życie" z dnia 22 – 23 maja 2004 roku

Barbara Herman

Szkolnictwo wyższe wymaga szybkiej reformy

MARNE SZANSE POLSKIEJ NAUKI

W ciągu ostatnich 15 lat wydatki na naukę spadły prawie o jedną trzecią. Szkoły wyższe działają jak za komuny, a cały system zatyka się przez "konserwę". - Bez szybkich reform nie dościgniemy Europy - apelują młodzi naukowcy.

Powstałe właśnie Niezależne Stowarzyszenie Na Rzecz Nauki i Edukacji alarmuje w liście otwartym: "Sytuacja polskiego szkolnictwa wyższego i nauki jest krytyczna". Chcą debaty nad stanem nauki i edukacji w Polsce oraz przełamania oporu konserwatywnego lobby profesorskiego i wprowadzenia systemu wolnego rynku usług edukacyjnych. Młodzi naukowcy domagają się walki z patologiami na polskich uczelniach.

Afery w środowiskach akademickich i naukowych stanowią, zdaniem członków stowarzyszenia, wierzchołek góry lodowej. - Polskie szkolnictwo wyższe i nauka nie są, oględnie mówiąc, zdrowe - potwierdza apel stowarzyszenia prof. Mirosław Handke z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. - Wielu starszych pracowników nauki broni, jak Częstochowy, starych struktur - dodaje. Zdaniem prof. Handkego Polska Akademia Nauk i szkoły wyższe, zarówno państwowe, jak i prywatne są zorganizowane dokładnie tak, jak za czasów komuny. - W Czechach, na Słowacji i na Węgrzech, w przeciwieństwie do Polski, przeprowadzono skuteczne reformy edukacji i szkolnictwa wyższego - mówi profesor. - U nas środowisko jest zainteresowane utrzymaniem istniejącego od wielu lat status quo. Cały system zatkał się przez "konserwę" - wyjaśnia Handke. Podaje osobisty przykład: jego syn, który ma tytuł profesora, od maja rozpoczął pracę na uczelni w Kopenhadze, bo w Krakowie nie miał na to szans. Według prof. Handkego jesteśmy kompletnie nieprzygotowani do tworzenia do 2010 roku wspólnego w całej Europie systemu dla szkolnictwa wyższego. Ma on ułatwić studentom i pracownikom nauki zdobywanie wykształcenia w dowolnie wybranym kraju kontynentu. Profesor zwraca też uwagę na olbrzymie rozdrobienie w polskim szkolnictwie wyższym. - Jest u nas blisko 500 uczelni wyższych, podczas gdy w całej Europie działa ich 600 - wylicza profesor.

To, że brakuje perspektyw do aktywnego rozwoju młodej kadry naukowej potwierdza dr Janusz Sobieszkański, przewodniczący Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność". - Nakłady na naukę są wręcz katastrofalne - ok. 0,6 proc. PKB brutto. To nas stawia na jednym z ostatnich miejsc w Europie - mówi dr Sobieszkański. Podczas, gdy w 1991 r. na naukę przeznaczono 612 mln zł, to w roku ubiegłym było to o blisko 200 mln zł mniej. - To sprzeczne tak z interesami państwa, jak i europejską tendencją tworzenia konkurencji dla USA w dziedzinie nauki - tłumaczy przewodniczący.

Sekcja Nauki od lat bezskutecznie domaga się stworzenia mechanizmów, które powiązałyby gospodarkę z badaniami naukowymi. - Wtedy firmy byłyby zainteresowane finansowaniem i wdrażaniem badań prowadzonych nad nowymi technologiami - wyjaśnia dr Sobieszkański. Jego zdaniem - mówienie o plagiatach i nagłaśnianie tych spraw jest korzystne, bo istniały one zawsze, a teraz jest okazja, żeby je wyplenić. - To, co bardziej mnie niepokoi, to przepisywanie prac przez studentów. To nowe zjawisko, któremu musimy się przeciwstawić - stwierdza przewodniczący.

Barbara Herman

SPIS TREŚCI

Protokół rozmów i ustaleń MENiS z prezydium KSN NSZZ "S".
Możliwości wsparcia rozwoju szkol. wyż. ze środków UE – MENiS.
Prezydium Rady KSN NSZZ "S" z 03.04.2004 r.
Rada KSN NSZZ "S" z dnia 22.05.2004 r.
Stanowisko SGGW.

Pismo KZ NSZZ "S" Politech. W-wskiej do Prezydium KK w Gdańsku.
List otwarty w sprawie patologii w nauce i szkolnictwie wyższym
- J.Wieczorek.
Stanowisko w sprawie projektów ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym" - J.Wieczorek.
Marne szanse polskiej nauki – przedruk "Życie".

“Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ *“Solidarność”*

Redaguje zespół: Maria Wesółowska, Janusz Sobieszczęński, Krzysztof Schmidt-Szałowski

redaktor odpowiedzialny: Anna Gołębiewska

opracowanie językowe: Jerzy Jackl; opracowanie techniczne: Elżbieta Smorzewska

*Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ *“Solidarność”**

ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 WARSZAWA

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 660 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail:

KSN@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>